

Була у їхньому житті війна

Про події минулих років ми знаємо із книг і фільмів.

На жаль, залишається все менше і менше серед нас тих, хто приніс Перемогу нашій державі в 1945 році.

Але, задумавшись, в одну мить розумієш, що поряд з нами живуть люди, що бачили війну своїми очима. Вони її пережили. Не дивлячись на те, що були дуже малі, щоб держати зброю, вони теж причетні до Перемоги. Саме вони, діти війни, ставши дорослими, відстоювали мир, відбудовували зруйновані міста і села. Їх імена не знайдемо у підручниках, мало з них нагороджено орденами і медалями. Але вони віддали своє дитинство за те, що маємо ми зараз. За те, що в нас є майбутнє.

Якраз від дітей війни, які на собі, своїй долі відчули чорний подих смерті, **Плешивої Юлії Миколаївни, Пістунної Марії Василівни та Пістунова Миколи Васильовича**, почули спогади про тяжке воєнне дитинство, про страхіття, які довелося пережити їм ще зовсім малими, про те, що врзалося в пам'ять на все життя **учні 8-А класу Лебединської загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів №5.**

«У кожного з нас своя воєнна доля, але подвиг спільний – це подвиг всього нашого покоління. Ми – діти війни, дитинство котрих закінчилось 22 червня 1941 року», - говорять зараз наші ветерани Другої світової війни.

Усі вони зі сльозами на очах пригадували події тих років.

Учні були вдячні за цікаві й змістовні розповіді.

